

NOSACĪTI NO KRIMINĀLATBILDĪBAS ATBRĪVOTO PERSONU TIESISKĀ STATUSA AKTUALITĀTES *ACTUALITY OF LEGAL STATUS OF PERSONS WHO CONDITIONAL RELEASED FROM CRIMINAL LIABILITY*

Iveta Pastare

Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmija, pastareiveta@inbox.lv, Rēzekne, Latvija

Zinātniskais vadītājs: **Modris Marcinkēvičs** Mg. iur. viesdocents

Abstract. *The author of article analyzed rights and obligations of persons who conditional released from criminal liability. The probation institute is relatively young in Latvia, and the functions of the State Probation Service are in a continuous process of development and change. Aim of article.- analyze the regulatory framework determining the rights and obligations of persons who conditional released from criminal liability, identify problems and offer solutions.*

Keywords: *Conditional Release from Criminal Liability, obligations, rights.*

Kriminālprocesa izbeigšana, atbrīvojot no kriminālatbildības, ir viena no kriminālprocesa pabeigšanas vienkāršotajām formām. Izvēloties vienkāršāko kriminālprocesa veidu ir iespēja ātrāk un ekonomiskāk sasniegt kriminālprocesa mērķi.

Valsts probācijas dienests veic četru personu grupu uzraudzību un viena no tām ir nosacīti no kriminālatbildības atbrīvoto personu uzraudzība. Pārbaudes laikā personas, pret kurām izbeigts kriminālprocess, Valsts probācijas dienests uzrauga kopš 2006.gada. Ekonomiskās krīzes posmā šo funkciju izpildi pārņēma prokuratūra. 2013.gadā tika atjaunota nosacīti no kriminālatbildības atbrīvoto personu uzraudzība pārbaudes laikā (*Kriminālprocesa likums, 2005.,11.p.*).

Jāņem vērā, ka probācijas institūts Latvijā ir samērā jauns, tādēļ Valsts probācijas dienesta funkcijas atrodas nepārtrauktā attīstības un pārmaiņu procesā un tiek ieviestas jaunas sabiedrības drošības vajadzībām atbilstošas un recidīva novēršanā pierādītas metodes. Nosacīti no kriminālatbildības atbrīvoto uzraudzība balstās uz prokurora uzlikto pienākumu izpildi un personas uzvedības kontroli noteiktajā pārbaudes laikā, tāpēc ir nepieciešami normatīvā regulējuma uzlabojumi, kas konkrēti nosaka kārtību, kādā tiek veikta šo personu uzraudzība un pienākumu izpilde.

Nosacīti atbrīvojot no kriminālatbildības par mazāk smaga nozieguma izdarīšanu, tiek ņemta vērā galvenokārt nodarītā noziedzīgā nodarījuma ekonomiskā puse, jo pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanai nepieciešamie resursi, ilgais krimināllietu iztiesāšanas process izmaksā daudz. Sakarā ar to nebūtu pamatoti tērēt valsts līdzekļus noziedzīgu nodarījumu – pārtikas produktu vai alkohola zādzību dažu eiro vērtībā – izmeklēšanai. Šādā veidā būtu ievērots procesuālās ekonomijas princips un vairāk nodrošinātu resursus smagu noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanai un iztiesāšanai.

Autore rakstā apskatītās problēmas konstatējusi, veicot darba pienākumus Valsts probācijas dienestā.

Raksta mērķis: analizēt personu, pret kurām tiek izbeigts pirmstiesas process, nosacīti atbrīvojot no kriminālatbildības, tiesiskā statusa aktualitāšu normatīvo regulējumu, konstatēt problēmas, kas saistītas ar personu uzraudzību un pienākumu izpildi, un piedāvāt risinājumus.

Raksta uzdevumi: 1) noskaidrot un analizēt nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotās personas pienākumus; 2) aplūkot pirmstiesas procesa, izbeidzot to, nosacīti atbrīvojot no kriminālatbildības uzraudzības un izpildes kārtību;

Mērķa sasniegšana un uzdevuma izpilde veikta, pielietojot vēsturisko metodi, lai raksturotu izmaiņas, kas radušās laika gaitā, analītisko metodi, informācijas un avotu analīzes veikšanai, salīdzinošo metodi, lai salīdzinātu iespējamās nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotās personas pienākumus ar citām valstīm, gramatisko metodi, sistēmisko metodi, lai noskaidrotu un izpētītu normatīvo regulējumu un juridiskās prakses materiālus, to vietu kopējā sistēmā, teleoloģisko metodi, lai noskaidrotu ar nosacīti no kriminālatbildības atbrīvoto personu uzraudzību saistīto tiesību normu nepieciešamību.

Kriminālprocesa izbeigšanai, personu atbrīvojot no kriminālatbildības, ir nozīmīga loma starp pārējām vienkāršotām kriminālprocesa formām, jo tās rezultātā personai tiek dota iespēja laboties un netiek piemērots sods.

Ja prokurors apsūdzētajam nav uzlicis pienākumus, apsūdzētais brīvprātīgi pēc savas iniciatīvas drīkst vērsties Valsts probācijas dienestā un Valsts probācijas dienestam šāds klients ir jāpieņem, jānodrošina viņam ar Valsts probācijas dienesta likuma 8.pantu noteikto tiesību ievērošana (*Valsts probācijas dienests, 2015.*).

Nosacīti atbrīvojot no kriminālatbildības prokurors apsūdzētajam var uzlikt vienu vai vairākus pienākumus. Šie pienākumi ir reglamentēti Krimināllikuma 58.¹panta ceturtajā daļā Turpmākā izklāstā tiks aplūkoti šie pienākumi un to realizācija.

1. *Pienākums atvainoties cietušajam.* Apsūdzētās personas atvainošanās sniedz cietušajam morālo kompensāciju par izciesto pret viņu vērsto noziedzīgo nodarījumu.

Atvainošanās forma ir atkarīga tikai no paša cietušā, tādēļ cietušā viedoklis būtu skaidrojams jau pirms lēmuma pieņemšanas. Pienākumu atvainoties cietušajam būtu nepieciešams uzlikt katram apsūdzētajam, kurš nosacīti tiek atbrīvots no kriminālatbildības un ir persona, kura cietusi no noziedzīgā nodarījuma, taču ne vienmēr ir konkrēta persona, kam atvainoties. Piemēram, apsūdzētajam prasīt atvainošanos par huligānismu ir problemātiski, jo huligānisms ticis vērst pret sabiedrību kopumā (*Baumanis, 2006., 6.lpp.*). Gadījumos, kad cietušais ir sabiedrība kopumā, un nav konkrētas personas, kurai atvainoties, atvainošanos varētu izteikt ar masu mediju starpniecību.

2. *Pienākums noteiktā termiņā novērst radīto kaitējumu.* Ja nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotajam uzlikts pienākums noteiktā termiņā novērst radīto kaitējumu cietušajam, amatpersona sazinās ar cietušo vai viņa likumisko pārstāvi, lai noskaidrotu, vai nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotais ir novērsis radīto kaitējumu (*Kārtība, kādā Valsts probācijas dienests uzrauga nosacīti notiesātās, nosacīti pirms termiņa no soda izciešanas atbrīvotās, nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotās personas un personas, kurām piemērots papildsods – probācijas uzraudzība, 2015.*). Maksājumu apliecinājoši dokumenti jāiesniedz Valsts probācijas dienesta amatpersonai vienas darba dienas laikā pēc prokurora lēmumā noteiktā termiņa vai pārbaudes laikā, ja lēmumā nav norādīts kaitējuma atlīdzināšanas termiņš.

Tas nozīmē, ka termiņš kaitējuma atlīdzināšanai ir prokurora noteiktais pārbaudes laiks vai termiņš, ko konkrēti prokurors ir norādījis lēmumā. Konkrēta termiņa norādīšana sniedz iespēju cietušajam ātrāk saņemt kompensāciju, gadījumā, ja apsūdzētais to atmaksā norādītajā termiņā.

3. *Pienākums nemainīt dzīvesvietu bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas.* Pienākums nemainīt dzīvesvietu varētu būt saistīts ar personas raksturojošajiem datiem, piemēram, personai ir tieksme uz klaiņošanu, bieža dzīvesvietas maiņa vai personai nav deklarētās dzīvesvietas, tāpat šāda pienākuma pamatojums varētu būt saistīts ar to, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir ietekmējusi dzīvesvieta. Kā piemēru šāda pienākuma uzlikšanai var minēt gadījumu, kad persona dzīvo deklarētajā dzīvesvietā, bet uz studiju laiku ir aizbraukusi dzīvot uz citu pilsētu. Tāpēc šāda pienākuma uzlikšana ir uzskatāma par pozitīvu.

4. *Pienākums periodiski reģistrēties Valsts probācijas dienestā un piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem.* Personām, kurām uzlikts šāds pienākums uzraudzība notiek tādā pašā kārtībā, kā nosacītas notiesāšanas un nosacītas pirms termiņa atbrīvošanas uzraudzības gadījumā, izņemot likumā noteiktos izņēmumus. Autore uzskata, ka pienākums periodiski reģistrēties Valsts probācijas dienestā ir vērtējams kā viens no iedarbīgākajiem, lai atturētu personu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un kontrolētu pienākumu izpildi. Jo personai regulāri ir jāierodas Valsts probācijas dienestā, jāpilda uzraudzības plānā noteiktie mērķi.

Autore vērs uzmanību, ka pirmo reizi ierodoties probācijas dienestā nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotajam tiek izsniegts apliecinājums, kurā norādītas nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotā tiesības un pienākumi, izskaidrota pienākumu izpildes kārtība. Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr. 107. apliecinājumā norādīts, ka par katru nākamo reizi tiek izsniegts uzaicinājums. Ierašanās laiku Valsts probācijas dienesta teritoriālajā

struktūrvienībā var noteikt darbadienās no 7.00 līdz plkst. 21.00. Tomēr Valsts probācijas dienestam ir noteikts vienots darba laiks, kas pārsvarā ir no 8.30 līdz 18.00, tāpēc probācijas klientam izlasot informāciju, kas norādīta apliecinājumā rodas neskaidrības un ir gadījumi, kad klienti vēlas ierasties vēl vakarā pēc darba vai pirms darba sākuma. Tāpēc autore piedāvā veikt grozījumus Ministru kabineta noteikumos Nr.107 norādot precīzu laiku, lai turpmāk nerastos neskaidrības un klienti netiktu maldināti.

Mācību materiālā “Probācijas programmu īstenošana” norādīts, ka pirms klienta iesaistīšanas probācijas programmā, rūpīgi jāizvērtē, vai viņa kriminogēnās vajadzības var risināt, iesaistot probācijas klientu kādā no probācijas programmām. Tikai tad, kad klienta kriminogēno vajadzību var atrisināt ar konkrētu probācijas programmu, viņš tiek iesaistīts attiecīgajā programmā (*Valsts probācijas dienesta Probācijas programmu nodaļa, 2015.*).

Praksē nereti personām, kurām uzlikts pienākums piedalīties probācijas programmās, riska vajadzību novērtējums ir zems, jo personām tā ir pirmā sodāmība, tāpēc tiek izpildīta tikai daļa no personai noteiktā pienākuma - periodiski reģistrēties Valsts probācijas dienestā.

Valsts probācijas dienestam nav izstrādātas programmas, kas derētu visiem nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotajiem, kuriem uzlikts šis pienākums. Tāpēc bieži vien nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotie netiek iesaistīti probācijas programmā. Šajā gadījumā prokuroram būtu jāpamato šī pienākuma uzlikšana un pirms tam jāiepazīstas ar Valsts probācijas dienesta piedāvātajām programmām, jo savādāk prokurors piemēro pienākumu, kura izpildi pats neizprot.

5. *Pienākums informēt par dzīvesvietas maiņu*, kas neliedz mainīt dzīvesvietu, bet nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotajam ir ne vēlāk kā septiņu dienu laikā jāpaziņo amatpersonai par dzīvesvietas, maiņu, sniedzot informāciju par dzīvesvietas, maiņas iemeslu, jaunās dzīvesvietas adresi un dzīvesvietas maiņas datumu (*Kārība, kādā Valsts probācijas dienests uzrauga nosacīti notiesātās, nosacīti pirms termiņa no soda izciešanas atbrīvotās, nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotās personas un personas, kurām piemērots papildsods – probācijas uzraudzība, 2015.*). Izpētot pieejamos prakses materiālus autore secina, ka šāds pienākums tiek piemērots gadījumos, kad personai nav noteiktas pastāvīgas dzīvesvietas, nav deklarētās dzīvesvietas vai persona nav Latvijas pilsonis. Tāpat arī uzliekot šādu pienākumu tiek nodrošināts, gadījumā, ja persona izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiek garantēta lietas ātrāka virzība.

6. *Pienākums atturēties no noteiktas rīcības vai nodarbošanās veidiem*. Šāda pienākuma pamatojums būtu saistāms ar noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem vai nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotā dzīvesveidu, kas notiesāto ir slikti ietekmējis vai rada risku jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanai, piemēram, spēļu zāļu, naktsklubu apmeklēšana. Izpētot 30 prokurora lēmumus par kriminālprocesa izbeigšanu nosacīti atbrīvojot no kriminālatbildības, autore secina, ka šāds pienākums nav uzlikts nevienā no prokurora lēmumiem. Arī pēc statistikas datiem neviens gadījums, kad šāds pienākumus būtu uzlikts nav fiksēts. Autore uzskata, ka šī pienākuma izpildes kontrole ir praktiski neiespējama, jo nav iespējams pārbaudīt un kontrolēt, vai persona neapmeklē, piemēram, bārus vai spēļu zāles, tāpēc šo aizliegumu var uzlikt tikai tādām darbībām, kuras reāli ir iespējams pārbaudīt.

Pienākums ārstēties no alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vielu vai citas atkarības. Arī šis pienākums praksē tiek piemērots reti. Jāņem vērā, ka visus pienākumus prokurors var uzlikt tikai ar personas piekrišanu, arī pienākums ārstēties no alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vielu vai citas atkarības. Arī Ārstniecības likums nosaka, ka narkoloģisko slimnieku (alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vielu, azartspēļu vai datorspēļu atkarības slimnieku) ārstēšana Latvijā notiek labprātīgi pēc viņu vēlēšanās, narkoloģiskajās ārstniecības iestādēs (*Ārstniecības likums, 1997.*). Iespējams, šī iemesla dēļ šis pienākums praksē reti tiek piemērots, jo apsūdzētie tam nepiekrīt, neuzskata, ka viņam būtu atkarība un ir nepieciešama ārstēšanās. Pēc autores domām, šo pienākumu nevar uzlikt, pamatojoties tikai uz to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkoholisko, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmē. Nosakot šo pienākumi jāvērtē visa pieejamā informācija kopumā,

izziņa par personas psihisko saslimšanu, atrašanās narkologa vai psihiatra uzskaitē, izdarītie administratīvie pārkāpumi, kā arī cita pieejamā informācija.

Gadījumā, kad apsūdzētajam ir uzlikts pienākums atvainoties cietušajam; noteiktā termiņā novērst radīto kaitējumu; ārstēties no narkotisko, psihotropo, toksisko vielu vai citas atkarības; atturēties no noteiktas rīcības vai nodarbošanās veidiem; nemainīt dzīvesvietu bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas, informēt par dzīvesvietas maiņu apsūdzētajam nav pienākums ierasties Valsts probācijas dienestā, tāpēc par neierašanas faktu tiesiskas sekas neiestājas (*Valsts probācijas dienests, 2015.*). Autore uzskata, ka ja apsūdzētajam ir uzlikts kaut viens no pienākumiem, obligāti ir jāierodas Valsts probācijas dienestā, lai vienotos un pārrunātu pienākumu izpildi. Tāpēc prokuroram lēmumā par kriminālprocesa izbeigšanu nosacīti no kriminālatbildības būtu nepieciešams norādīt, ka apsūdzētajam jāreģistrējas Valsts probācijas dienestā, kā nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotai personai.

Latvijā konkrēti nav izdalītas personas, kurām nebūtu uzliekami pienākumi, atšķirībā no Igaunijas, kur pienākumus nevar uzlikt personām, kuras atkarīgas no narkotiskajām vielām. Tāpat, atšķirībā no Latvijas, Igaunijā, izbeidzot kriminālprocesi, apsūdzētajam tiesa pēc prokuratūras pieprasījuma var uzlikt pienākumu veikt piespiedu darbu no 10 līdz 240 stundām (*Code of Criminal Procedure, 2003*).

Izpētot prokurora lēmumus par kriminālprocesa izbeigšanu nosacīti atbrīvojot no kriminālatbildības, autore secina, ka lielākajā daļā lēmumu prokurori norāda, uzdot personas uzvedības kontroli vai kontrolēt apsūdzētā uzvedību Valsts probācijas dienestam. Tomēr, ja personai nav noteikti pienākumi Valsts probācijas dienests nevar kontrolēt personas uzvedību. Valsts probācijas dienests var tikai uzraudzīt personu un kontrolēt pienākumu izpildi. Tāpēc autore uzskata, ka ir nepieciešams veikt grozījumus Kriminālprocesa likumā, lēmuma par kriminālprocesa izbeigšanu, nosacīti atbrīvojot no kriminālatbildības, saturā.

Secinājumi un priekšlikumi

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.februāra noteikumiem Nr.107. „Kārtība, kādā Valsts probācijas dienests uzrauga nosacīti notiesātās, nosacīti pirms termiņa no soda izciešanas atbrīvotās, nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotās personas un personas, kurām piemērots papildsods – probācijas uzraudzība” apliecinājumā, kurš tiek izsniegts klientiem, tiek norādīts, ka par katru nākamo reizi tiek izsniegts uzaicinājums. Ierašanās laiku Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā var noteikt darbadienās no 7.00 līdz plkst. 21.00. Tomēr Valsts probācijas dienestam ir noteikts vienots darba laiks, kas pārsvarā ir no plkst.8.30. līdz plkst.18.00. Sakarā ar minēto, autore piedāvā veikt grozījumus Ministru kabineta 2015.gada 24.februāra noteikumos Nr.107 “Kārtība, kādā Valsts probācijas dienests uzrauga nosacīti notiesātās, nosacīti pirms termiņa no soda izciešanas atbrīvotās, nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotās personas un personas, kurām piemērots papildsods – probācijas uzraudzība” , minēto noteikumu 18.punktu izteikt šādā redakcijā: „*Amatpersona var noteikt ierašanās laiku struktūrvienībā darbadienās no plkst. 8.30 līdz plkst. 18.00.*”

Gadījumā, kad apsūdzētajam ir uzlikti pienākumi, izņemot pienākumu periodiski reģistrēties Valsts probācijas dienestā un piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem, apsūdzētajam nav pienākums ierasties Valsts probācijas dienestā, tāpēc par neierašanas faktu tiesiskas sekas neiestājas. Tāpēc autore piedāvā veikt grozījumus Kriminālprocesa likuma 416.panta 4.punktā un izteikt to šādā redakcijā: „...4) *apsūdzētajai personai uzliktos pienākumus un institūciju, kurā personai jāreģistrējas uzraudzības uzsākšanai..*”

Izpētot pieejamos prakses materiālus, autore secina, ka lielākajā daļā lēmumu prokurori norāda uzdot personas uzvedības kontroli vai kontrolēt apsūdzētā uzvedību Valsts probācijas dienestam. Tomēr, dienests nevar kontrolēt personas uzraudzību, bet var kontrolēt tikai pienākumu izpildi.

Autore piedāvā veikt grozījumus Kriminālprocesa likuma 416.panta 5.punktā un izteikt to šādā redakcijā: „5) institūciju, kurai uzdots veikt uzraudzību un kontrolēt attiecīgajai personai uzlikto pienākumu izpildi..”

Izmantotā literatūra un avoti

1. *Ārstniecības likums* (12.06.1997.). Latvijas Republikas likums ar grozījumiem līdz 31.12.2019. *Latvijas Vēstnesis*, 01.07.1997., Nr. 167/168. <https://likumi.lv/doc.php?id=44108>, sk. 08.05.2018.
2. *Code of Criminal Procedure* (12.02.2003). The Law of the Republic of Estonia. Retrieved 09.05.2018 from <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/530102013093/consolide>
3. *Kārtība, kādā Valsts probācijas dienests uzrauga nosacīti notiesātās, nosacīti pirms termiņa no soda izciešanas atbrīvotās, nosacīti no kriminālatbildības atbrīvotās personas un personas, kurām piemērots papildsods – probācijas uzraudzība* (24.02.2015.). Ministru kabineta noteikumi Nr.107 ar grozījumiem līdz 31.05.2018. *Latvijas Vēstnesis*, 24.02.2015. Nr. 44. <https://likumi.lv/ta/id/272547-kartiba-kada-valsts-probacijas-dienests-uzrauga-nosaciti-notiesatas-nosaciti-pirms-termiņa-no-soda-izciešanas-atbrīvotas-nosaci...#p171&pd=1>, sk. 07.05.2018.
4. *Kriminālprocesa likums* (21.04.2005.). Latvijas Republikas likums. *Latvijas Vēstnesis*, 11.05.2005., Nr. 74 (3232). <https://likumi.lv/doc.php?id=107820>, sk. 08.05.2018.
5. Baumanis, J. (10.01.2006.). Kriminālprocesa izbeigšana, nosacīti atbrīvojot no kriminālatbildības. *Jurista Vārds*, Nr. 2(405), 6.lpp.
6. Valsts probācijas dienesta Probācijas programmu nodaļa (2015). *Probācijas programmu īstenošana*. Mācību materiāls.
7. Valsts probācijas dienests (2015). *Nosacīti no kriminālatbildības atbrīvoto personu uzraudzības īpatnības, ņemot vērā personas pienākumu apjomu*. Informatīvais materiāls.

Summary

As a result of the research, the author has come to the following conclusions and proposals:

In accordance with the Cabinet of Ministers Regulations certificate no.107, which is issued to customers, it is indicated that an invitation is issued for each subsequent time. The time of arrival in the territorial office of the State Probation Service may be set on working days from 7:00 to 10:00. 21.00 However, the National Probation Service has a fixed working time, which is mostly from 8.30 am till 18:00.

The author proposes to amend the Cabinet of Ministers Regulations No. 107 of February 24, 2015, "Procedure for monitoring the probation supervision of conditional sentenced persons, conditionally released from the sentence who have been released from criminal liability, and persons who have been given an additional allowance." And Paragraph 18 of these Regulations shall be worded as follows: An official may set the time of arrival in the structural unit on working days from noon. 8.30 am 18.00.

In the case of accused persons, except for the obligation to periodically register with the State Probation Service and to participate in probation programs in accordance with the instructions of the State Probation Service, the accused has no obligation to appear before the State Probation Service, therefore the legal consequences of the fact of absence are not enforceable.

The author proposes to amend Paragraph 4 of article 416 of the Criminal Procedure Law and to make it in the following wording: 4) the duties imposed upon the accused person and the institution in which the person has to register for the commencement of supervision.

Investigating the available practice materials, the author concludes that in most decisions, prosecutors instruct the person to control the behavior to the State Probation Service. However, if the accused is not obliged to enter the probation service, the service can not control the person's supervision.

To resolve this, the author proposes to amend Paragraph 416 (5) of the Criminal Procedure Law to make it in the following wording: In the decision on termination of criminal procedure, conditionally exempting from criminal liability, the prosecutor indicates: 5) the authority charged with monitoring and controlling the performance of the duties assigned to the person concerned.